

Земельний податок для фізичних осіб

Всі громадяни України, які володіють рухомим або нерухомим майном мають сплачувати обов'язкові платежі або податки державі. Зокрема, власники земельних ділянок щороку зобов'язані сплачувати земельний податок, крім випадків, коли вони звільнені від плати за землю.

ПЛАТА ЗА ЗЕМЛЮ – ОБОВ'ЯЗКОВИЙ ПЛАТІЖ.

Платниками податку є:

- власники земельних ділянок, земельних часток (паїв);
- землекористувачі.

Об'єктами оподаткування є:

- земельні ділянки, які перебувають у власності або користуванні;
- земельні частки(паї), які перебувають у власності.

Базою оподаткування для розрахунку земельного податку є:

- нормативна грошова оцінка земельних ділянок з урахуванням коефіцієнта індексації — для земель, нормативна грошова оцінка яких проведена;
- площа земельних ділянок, нормативну грошову оцінку яких не проведено.

Обов'язок зі сплати податку за земельну ділянку виникає з моменту реєстрації права на земельну ділянку, при цьому використання земельних ділянок без належного оформлення права власності чи користування на них є порушенням Закону.

СКІЛЬКИ ТРЕБА ПЛАТИТИ

Ставка податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено, встановлюється у розмірі не більше 3% від їх нормативної грошової оцінки:

- для земель загального користування — не більше 1 % від їх нормативної грошової оцінки;
- для сільськогосподарських угідь — не менше 0,3 % та не більше 1% від їх нормативної грошової оцінки;
- а для лісових земель — не більше 0,1 % від їх нормативної грошової оцінки.

За земельні ділянки, що знаходяться в постійному користуванні суб'єктів господарювання (окрім державної і комунальної форми власності), — в розмірі не більше 12% від їх нормативної грошової оцінки.

Ставка податку за земельні ділянки, розташовані за межами населених пунктів або в межах населених пунктів, нормативна грошова оцінка яких не проводилася, встановлюється у розмірі:

- не більше 5% від нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по Автономній Республіці Крим або по області;
- для сільськогосподарських угідь — не менше 0,3 % та не більше 5 % від нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по Автономній Республіці Крим або по області;
- для лісових земель — не більше 0,1 % від нормативної грошової оцінки площі ріллі по Автономній Республіці Крим або по області.

Від сплати земельного податку звільняються:

- особи з інвалідністю I і II групи;
- особи, які виховують трьох і більше дітей віком до 18 років;

- пенсіонери (за віком);
- ветерани війни та особи, на яких поширюється дія Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту»;
- особи, визнані законом такими, що постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи;
- на період дії єдиного податку четвертої групи власники земельних ділянок, земельних часток (паїв) та землекористувачі за умови передачі земельних ділянок та земельних часток (паїв) в оренду платнику єдиного податку четвертої групи.

Проте, таке звільнення від сплати податку за земельні ділянки поширюється на 1 земельну ділянку за кожним видом використання у межах граничних норм:

- для ведення особистого селянського господарства — у розмірі не більш ніж 2 га;
- для будівництва та обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка): у селах — не більш ніж 0,25 га, в селищах — не більш ніж 0,15 га, в містах — не більш ніж 0,10 га;
- для індивідуального дачного будівництва — не більш ніж 0,10 га;
- для будівництва індивідуальних гаражів — не більш ніж 0,01 га;
- для ведення садівництва — не більш ніж 0,12 га.

До переліку видів земельних ділянок, щодо яких фізичні особи мають право на пільги зі сплати земельного податку, не включено земельні ділянки, що утворилися за рахунок переданих за рішенням відповідної ради земельних часток (паїв).

Якщо фізична особа станом на 1 січня поточного року має у власності декілька земельних ділянок одного виду використання, площа яких перевищує межі граничних норм, то до 1 травня поточного року повинна подати письмову заяву у довільній формі до контролюючого органу за місцем знаходження земельної ділянки про самостійне обрання/зміну земельної ділянки для застосування пільги.

Пільга починає застосовуватися до обраної земельної ділянки з базового податкового (звітного) періоду (календарний рік), у якому подано таку заяву.

Якщо право на пільгу у фізичної особи виникає протягом календарного року, та/або фізична особа набуває право власності на земельну ділянку/ділянки одного виду використання, така особа подає заяву про застосування пільги до контролюючого органу за місцем знаходження будь-якої земельної ділянки протягом 30 календарних днів з дня набуття такого права на пільгу та/або права власності.

Нарахування земельного податку здійснюється податковими органами (за місцем знаходження земельної ділянки) індивідуально для кожної фізичної особи на підставі даних Державного земельного кадастру.

Контролюючі органи обчислюють суми земельного податку та надсилають (вручають) платнику за місцем його реєстрації до 1 липня поточного року податкове повідомлення-рішення.

Фізичні особи сплачують земельний податок протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення.

Якщо платник податку виявив розбіжності у відомостях про земельну ділянку, що були надані контролюючими органами, йому необхідно звернутись до контролюючого органу за місцем знаходження земельної ділянки з оригіналами документів на право власності, користування пільгою для проведення звірки та уточнення даних.

**ЗЕМЕЛЬНИЙ ПОДАТОК
ДЛЯ ФІЗИЧНИХ ОСІБ**